

Tussenkomst van de heer Christophe Lacroix, volksvertegenwoordiger en lid van het Bureau van de Belgische Groep van de IPU tijdens het Openbaar Forum van de WTO (Genève, 27 september 2022)

"Voedselzekerheid: een sleutelfactor voor een veerkrachtiger, duurzamer en inclusiever handelssysteem"

Voor België is voedselzekerheid een belangrijk thema dat al bijna 50 jaar op de agenda van onze verschillende regeringen staat.

Het Belgische parlement liep al in de jaren tachtig voorop met de oprichting van een financieel mechanisme: het Belgisch Overlevingsfonds, later het Belgisch Fonds voor Voedselzekerheid, dat tot doel had de voedselzekerheid te garanderen in Afrikaanse landen bezuiden de Sahara die te kampen hadden met chronische voedseltekorten.

Voedselzekerheid blijft een prioriteit voor de huidige minister van Ontwikkelingssamenwerking, die heeft toegezegd 15% van haar begroting te besteden aan landbouw en voedselzekerheid, via bilaterale en multilaterale samenwerking (VN, FAO, WFP CGIAR).

Dit is inderdaad meer dan een noodzaak:

Een paar cijfers wegen zwaarder dan woorden om de toestand van voedselonzekerheid in de wereld van vandaag te beschrijven: in 2021 zal bijna 10% van de bevolking getroffen worden door ondervoeding.

Eén op de 10 mensen.

Vorig jaar werden 2,3 miljard mensen getroffen door voedselonzekerheid.

In deze door de VN gepubliceerde stijgende cijfers zijn de gevolgen van de Russische inval in Oekraïne nog niet verwerkt.

Toch weten we dat de FAO elk jaar in haar verslag over de toestand van de voedselzekerheid in de wereld oorlog aanwijst als de belangrijkste oorzaak van honger.

En we weten dat de oorlog de voedselcrisis verder zal verergeren, aangezien Rusland en Oekraïne worden beschouwd als de graanschuren van de wereld.

De voedselprijzen zijn overal ter wereld gestegen. We zien het thuis in de supermarkt, veel Belgen kunnen hun winkelwagentje niet meer vullen. En in sommige landen in het Zuiden is de situatie nog dramatischer omdat er hongersnood dreigt en deze staten niet de nodige voedselhulp kunnen bieden gezien de stijgende prijzen.

Volgens studies van maatschappelijke organisaties leidt het verband tussen vervoersproblemen, de economische sancties tegen Rusland en het vooruitzicht van een productiedaling tot paniek op de landbouwgrondstoffenmarkten. Financiële speculatie verergert deze prijsexplosie. Op 16 mei 2022 bereikte een ton tarwe op Euronext een recordprijs van 433 euro per ton. Dit is tweeënhalf keer de prijs in 2020.

Tegelijkertijd drijft de explosieve stijging van de gasprijzen de prijs van stikstofmeststoffen op. Hun prijzen zijn sinds januari 2022 verdrievoudigd, waardoor de voedselprijzen stijgen. Naast de vervoersproblemen en de daling van de productie is er het probleem van de explosie van de prijzen van de landbouwproductiemiddelen.

Dus het ergste moet waarschijnlijk nog komen.

Maar als de prijzen de pan uit rijzen, komt dat ook doordat speculanten zich op de voedsel- en grondstoffenmarkten storten.

Banken, grote traders en beleggingsfondsen zetten in op de prijs van maïs, tarwe, gerst, koolzaad, enz.

Volgens de NGO Foodwatch zien we dat in 2022, in 9 maanden tijd, twee grote landbouwinvesteringsfondsen al bijna 1,2 miljard dollar hebben geïnvesteerd, dat is zes keer meer dan in heel 2021, en er is even veel speculatie op de Amerikaanse tarwemarkten dan toen de hongerrellen in 2008-2009 werden veroorzaakt.

In het Belgische federale parlement denken we momenteel na over deze vragen: hoe kunnen we terugkeren naar een echt regelgevingsbeleid? Een voorbeeld is het verbod op speculatie op de financiële markten voor levensmiddelen.